

РЕШЕНИЕ

№ 644

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10006** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], жк М. 4, [жилищен адрес] – адвокат Р. Р. срещу Ревизионен акт № Р – 22221318006968-091-001/12.04.2019 г., в частта, в която е потвърден с Решение № 1158/04.07.2019 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, изцяло като неправилен и незаконосъобразен. Инвокирани са доводи, че ревизиращият орган неправилно е приел, че от касата на дружеството са липсвали парични средства, защото по време на проверката са били закупувани дълготрайни материални активи, лично от управителя, които са заплатени с пари на дружеството, а впоследствие са били заприходени в счетоводството на дружеството. Фактурите, издадени от доставчиците са били отразени надлежно в справките-декларации по ЗДДС през съответните периоди.

По време на проведеното заседание по делото, оспорваният се представлява от адвокат Р., който поддържа жалбата. Представени допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и

данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт А. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП счита, че оспорването следва да бъде отхвърлено.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221318006968-020-001/ 15.11.2018 г., издадена от началник сектор в ТД на НАП С., оправомощена по силата на Заповед №РД-01-803/ 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП, [населено място], е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периоди от 01.10.2017 г. до 31.01.2018 г.

В хода на ревизията са извършени множество процесуални действия, включително и приобщаване на писмени документи, установени при друго ревизионно производство. С Протокол №1267873/ 05.02.2019 г. са присъединени документи и доказателства, събрани по реда на ДОПК в хода на предходни ревизии и проверки на [фирма], приключили с РА №Р-22221318001802-091-001 от 09.11.2018 г., РА №Р-22221317004989-091-001 от 11.01.2018 г., Протокол №0787830/ 30.10.2017 г., както и представени документи от ревизираното лице с придружително писмо №Р-22221317004989-ПРД-003-И/ 11.12.2017 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221318006968-092-001/ 11.03.2019 г., връчен на 14.03.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, ревизираното лице не е подало писмено възражение срещу съдържащите се в доклада констатации.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221318006968-091-001/ 12.04.2019 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил.

В хода на съдебното производство е допуснато изслушване заключение на съдебно-икономическа експертиза, което е присъединени към събрания доказателствен материал.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № 1158/04.07.2019 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място] е връчено на известния електронен адрес на оспорващия на 02.08.2019 г., поради което следва да се приеме, че подадената на 09.08.2019 г. чрез административния орган жалба /вх. № 53-04-859/ до АССГ е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

С оспорения РА, за оспорващия на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), във връзка с чл. 65, ал. 3 от същия закон, е начислен 1 957,87 лв. данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни физически лица за трето тримесечие на 2017 г., дължим най-късно 31.01.2018 г. Начислени са съответни мораторни лихви за 219,73 лв.

За да определят посоченият данък, органите по приходите са приели, че хода на ревизията, приключила с издаването на РА № Р-22221317004989-091-001 от 11.01.2018 г., е извършена проверка, документирана с Протокол № 0787830 от 30.10.2017 г. Протоколът е съставен в присъствието на управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството. Констатирано е наличие на 4 броя машини за обработка на метали, с табели с посочен бенефициент [фирма], по проект инвестиции в енергоспестяващо оборудване. Към момента на проверката е установено, че в обекта няма работници и служители, извършващи трудова дейност. Констатирано е, че не са представени документи, доказващи налични парични средства в брой. Управителят собственоръчно е записал в протокола, че дружеството няма други собствени или наети обекти и че към момента на проверката не разполага със суми - собственост на дружеството.

В хода на ревизията завършила с издаване на РА № Р-22221318001802-091-001/09.11.2018 г., управителят на дружеството е представил първични, платежни и счетоводни документи, сред които аналитичност по с/ка 501-Каса в лева за м. 10.2017 г., съгласно която сметката има начално дебитно салдо в размер на 64 441,48 лв. и крайно дебитно салдо 20 093,24 лв. Движенията по сметката са: плащане на работни заплати на 05.10.2017 г. – 1 424,12 лв.; плащания по фактури № 8751/ 30.10.2017 г. – 95,00 лв., № 8823/ 30.10.2017 г. – 961,00 лв., № 8912/ 30.10.2017 г. – 961,00 лв., № 9034/ 30.10.2017 г. – 961,00 лв., № 9140/ 30.10.2017 г. – 961,00 лв. и № 9271/ 30.10.2017 г. – 961,00 лв., всичките издадени от [фирма]; плащане в размер на 9 360,00 лв. по фактура № [ЕГН]/ 30.10.2017 г., издадена от [фирма]; плащане в размер на 9 600,00 лв. по фактура № 395/30.10.2017 г., издадена от [фирма]. Общият размер на всички извършени плащания през периода е 25 284,12 лв. Т.е. салдото на наличните парични средства в брой към 30.10.2017 г. е било в размер на 39 157,36 лв.

При извършената проверката в обекта не са установени налични парични средства в брой, като в Протокол № 0787830/ 30.10.2017 г. управителят на [фирма] е декларирал, че дружеството не разполага с други суми в този или друг обект.

В хода на процесната ревизия е констатирано, че на 31.10.2017 г., са извършени следните плащания: по фактура №[ЕГН]/ 31.10.2017 г., издадена от [фирма] – 7 800,00 лв.; по фактура № 396/31.10.2017 г., издадена от [фирма] – 9 840,00 лв.; за работни заплати, в размер на 1 424,12 лв. – на 31.10.2017 г. Общият размер на всички плащания за деня са 19 064,12 лв. и салдото на с/ка 501 по оборотна ведомост (представена от ревизираното лице с цитираното по-горе придружително писмо), към 31.10.2017 г., е 20 093,24 лв.

Заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира, като мотивирано, задълбочено и логично, потвърди направените от органите и описаните по-горе констатации.

Вследствие на извършеното проследяване на всички движения по с/ка 501 и физическата проверка, направена в хода на предходното ревизионно производство,

при която е установено, че осчетоводените като налични парични средства не се намират в касата на дружеството, органите по приходите са направили извод, че паричните средства, с които е извършено последващо плащане по фактури, не са се намирали в [фирма], а в неговия управител. Установената фактическа обстановка е анализирана, като е достигнато до заключение, че е налице скрито разпределение на печалбата, т.е. изплатени са парични средства от ревизираното лице на едноличния му собственик, което не е оформено по реда на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО).

Анализът на събраните доказателства не дава възможност на съда да се съгласи напълно с направените в процесния РА изводи, базирани единствено на направеното от управителя на дружеството признание, отразено в Протокол № 0787830 от 30.10.2017 г. Събраните по преписката писмени доказателства и заключението на ССЧЕ, сочат недвусмислено, че дружеството към 31.10.2017 г. е осчетоводило закупуването на дълготрайни материални активи и изплащането на заплати. Управителят е посочил на 30.10.2017 г., че дружеството не разполага към тази дата на този или на други обекти с парични средства в брой, но това не означава, такива не са съществували. Обстоятелството, че към този момент са се намирали във владението на управителя или на друго лице не може да наложи извод, че е налице скрито разпределение на печалба в интерес на управителя. Това е така, защото само един ден по-късно от името на дружеството са извършвани плащания в брой, които са били надлежно отразени в счетоводството му като това обстоятелство не с оспорва от констатациите, направени в РД и РА. При положение, че в дружеството няма назначен касиер и отделено място, което може да се приеме за каса за съхранение на парични средства в брой, е нормално, те да се съхраняват от управителя. Няма нито правна, нито фактическа логика, които да позволят да се приеме наличие на твърдяното разпределение на печалбата, при положение, че само ден след проверката от 30.10.2017 г., органите по приходите са признали закупуването на машини и изплащането на заплати в брой, със собствени парични средства.

Във връзка с изложеното съдът намира, че данъчната основа, върху която следва да начисли данъка е не 39 157,36 лв., а е 20 093,24 лв. За последната е безспорно, че се води като налична по каса за проверявания период, но няма данни къде или у кого е била съхранявана.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което РА следва да бъде изменен.

С оглед изхода на делото на страните се дължат разноси, съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. Такива са поискани своевременно само от пълномощника на ответника, поради което следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 3 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] Ревизионен акт № Р – 22221318006968-091-001/12.04.2019 г., в частта, в която е потвърден с Решение № 1158/04.07.2019 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено

място], като определя на оспорващия на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във връзка с чл. 65, ал. 3 от същия закон, 1004,66 лв. данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни физически лица за трето тримесечие на 2017 г., ведно със законните лихви за забава.

ОСЪЖДА [фирма] с адрес: [населено място], Софийска област, [улица] ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 300,28 (триста и 28 ст.) лева, представляващата представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 160, ал. 6 от ДОПК.